Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 190 Joi 17 Iulie 1941
10 Pagini

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIATIUNII" SIBIIU

GRIJA DE PRODUCĂTOR

Sporirea producţiei în toate sectoarele de bază ale economiei naţionale formează azi principiul director al tuturor guvernelor din ţările situate în zona sau în imediata vecinătate a zonei de război. O producţie sporită e menită, în împrejurările de azi, nu numai să acopere necesităţile sporite de consum inerente exigenţelor războiului, dar să şi întreţină în funcţie vie motorul vieţii economice şi să contribue la echilibrul preţurilor pe piaţa internă.

Acestea sunt şi raţiunile pentru care şi guvernul nostru a înţeles să asigure toate condiţiunile menite să stimuleze activităţile productive, mai ales în sectorul agriculturii. De aci şi preocuparea sa de a fixa din vreme preţuri remuneratorii la principalele noastre produse agricole, începând cu grâul.

Nici chiar necesităţile sporite ivite în aprovizionarea armatei nu trebue să modifice acest principiu de care înţelege să se călăuzească guvernul în politica lui de încurajare a producţiei. Şi de fapt ce s'a dispus ca toate cumpărăturile de cereale şi de orice alte produse agricole efectuate de armată să fie plătite la preţul zilei.

In realitate armata întotdeauna a făcut astfel de cumpărături direct sau prin cooperative dela producătorii agricoli, cu respectarea condiţiunilor de libertate comercială. Dacă azi aceste cumpărături se fac, sub imperiul necesităţilor, pe scară mai întinsă, nu este deloc un motiv ca situaţia pentru vânzător — în speţă producătorul agricol — să se schimbe.

Ba, mai de grabă, acesta poate avea, în împrejurările de azi, un avantaj în plus, acela că prin cumpărăturile directe făcute de armată, aceasta scuteşte pe producător şi mai ales pe ţăran de grija transportului, de toate neajunsurile pierderii de vreme şi de celelalte angarale, pe care drumurile până la gări, oboarele sau porturile de desfacere le implică.

In scurt, nicio temere să nu turbure râvna producătorului de a'şi vedea conştiincios de treburile gospodăriei lui agricole, cu impulsul de a spori producţia şi cu încredinţarea că diriguitorii ţării veghează la buna răsplătire a rodului muncii lor, pe care sunt şi vor continua să rămână stăpâni.

O NOUĂ POLITICĂ A PREŢURILOR

Problema stabilizării şi reglementării preţurilor a preocupat conducerea ministerului economiei naţionale încă din anul 1939, când s'au ivit primele simptome de urcări la preţurile unor produse, în special din domeniul alimentar.

Atunci s'a revizuit legea speculei, încercându-se să se determine o stabilizare a preţurilor la articolele de primă necesitate şi decretându-se sancţiuni aspre pentru infractorii cari ar fi încercat să speculeze populaţia nevoiaşă şi să realizeze câştiguri neîngăduite.

Din nefericire, preocuparea unilaterală a guvernului din acea vreme şi lipsa unui control bine organizat n'a dat nici un rezultat, deşi unele prevederi ale legii au influenţat multe din legiuirile anilor următori.

O încercare serioasă care generaliza problema la toate articolele din consum, produse importate, fabricate sau agricole, s'a făcut prin legea din 4 Martie 1940 a d-lui C. Angelescu, ministrul economiei naţionale din acea vreme, care reglementa preţurile „dela origină" şi organizase un control sever în toate sectoarele de desfacere, pe baza preţurilor de import sau de producţie.

Deşi după ce d. C Angelescu a părăsit conducerea ministerului, legea căzuse în desuetudine, ea cârmueşte de fapt şi azi regimul preţurilor, fireşte, într'o nouă redactare, pentru că problema fundamentală era bine pusă, iar rezultatele pe care le-a dat, acolo unde s'a aplicat cum se cuvine au fost satisfăcătoare.

D. Ioan C. Marinescu, ministrul economiei naţionale, a adâncit însă şi mai mult problema şi — după cum anunţă comunicatul oficial de eri — guvernul a pregătit un nou regim al preţurilor care va cuprinde toate domeniile de activitate economică, până la salarii. In adevăr, preţul unui produs are aderenţe nebănuite în viaţa economică şi socială a unei ţări şi nu poate fi privit ca o problemă de sine stătătoare, cu ignorarea acestor aderenţe. După cum precizează comunicatul, noua politică a preţurilor va ţine seamă tocmai de aceste cauze complimentare.

Sporul de producţie în toate sectoarele economiei româneşti, constituirea de stocuri, în special dintre produsele alimentare, valorificarea excedentelor de producţie prin exporturi care să permită importul de materii prime şi de fabricate străine, controlul sever al preţurilor şi raţionalizarea consumului, împreună cu o nouă aşezare a salariilor, sunt domeniile fundamentale pe care se va sprijini noua aşezare a preţurilor, domenii care vor fi supraveghiate, şi a căror activitate va fi reglementată odată cu această aşezare.

Aşa privită problema ne putem aştepta într'adevăr la o operă durabilă care se va putea numi cu drept cuvânt politica preţurilor.

Nu mai facem proces trecutului. Ţara mutreşte speranţa că greşelile care s'au făcut nu se vor repeta. Nu mai sunt nici aceleaşi vremi, nici aceiaşi oameni. Jertfele de azi ale celor mai buni dintre noi, impun o nouă etică în considerarea şi tratarea problemelor, o nouă conştiinţă în aplicarea legilor şi în toată conducerea intereselor publice.

Tratarea tuturor problemelor economiei naţionale cari interesează într'un grad atât de covârşitor şi viaţa noastră de stat şi marea acţiune de reparaţiune naţională pe care o duce azi cu atâta bărbăţie armata noastră, trebue întreprinsă în acel spirit gospodăresc pozitiv, care, întemeindu-se pe experienţa vieţei practice pe care o au conducătorii actuali ai ministerului economiei naţionale, este în măsură să stabilească un just echilibru între nevoile legitime ale consumatorilor şi interesele tot aşa de legitime ale producătorilor, între exigenţele unei armate, care este suprema chezăşie a drepturilor noastre naţionale şi care îşi face azi eroic datoria şi între marea massă a publicului producător şi consumator, care trebue să-şi găsească imboldul la producţie şi la muncă în siguranţa şi stabilitatea zilei de mâine.

M. S. REGELE MIHAI PE FRONT

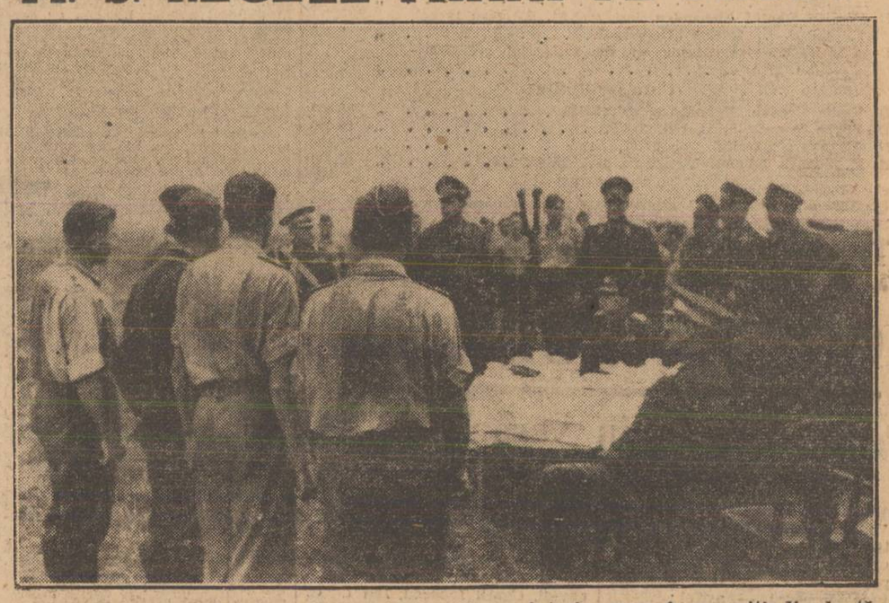

Suveranul inspectează o escadră de aviaţie. Cinci aviatori germani reveniţi din luptă anunţă doborîrea a 10 avioane bolşevice. Fiecare aviator povesteşte M. S. Regelui cum a decurs lupta.

Acordul dela Moscova

El nu va putea inlătura dezastrul forţelor roşii şi prăbuşirea regimului sovietic

Acordul ce s'a încheiat zilele trecute cu Moscova între U. R. S. S. şi Marea Britanie prin care cele două puteri şi-au luat obligaţia să nu încheie nici armistiţiu, nici pace separată, cu Germania, dacă nu prezintă o valoare politică şi militară, în schimb dezvălue teama guvernului englez, că conducători sovietici ar fi dispuşi să caute o salvare a lor prin propunerea unei păci separate.

Se uită însă că războiul întreprins de Germania, Italia, România, Finlanda şi celelalte ţări aderente ale pactului tripartit, nu este un război ce poate să conducă la o pace aşa zisă de compromis, cu regimul sovietic al d-lui Stalin, ci obiectivul său principal este mult mai important, atât în ordinea ideologică politică şi etică, cât şi în ordinea militară.

Dacă pe planul militar Germania şi aliaţii săi urmăresc distrugerea metodică şi totală a forţelor armate ale U. R. S. S. pe planul politic ele urmăresc salvarea Europei şi a lumei civilizate de pericolul comunist prin dezagregarea şi nimicirea organismului monstruos al statului sovietic.

Incă dela instalarea la putere a bolşevicilor, s'a manifestat messianismul sovietic cu tendinţe mărturisite de expansiune revoluţionară, nu numai în Europa, dar şi în celelalte continente cu scopul de a distruge statele naţionale şi civilizaţia, spre a fi înlocuite cu anarhia roşie.

In 1918, când statul sovietic nu era consolidat şi armata roşie era în stare de proect, conducătorii sovietici anunţau revoluţia comunistă mondială şi prăbuşirea statelor asa zise „burgheze", sau „imperialiste".

In art. 15 din programul partidului comunist, votat de congresul din Moscova, ţinut în 1919, se spunea:

„Războiul imperialist nu va putea niciodată să conducă la o pace echitabilă; el nu va putea să se sfârşească prin încheerea între guvernele burgheze a unui tratat cât de puţin durabil. El se transformă în ochii noştri într'un război civil împotriva burgheziei".

Iar „Izvestia" oficiosul sovietic din Moscova, a anunţat mereu dela 1919 incoace, o absurditate, de oarece scopul politicei U.R.S.S. este o absurditate, de oarece scopul politicei U. R. S. S. este să distrugă întreaga organizaţie politică, economică şi militară a lumei „burgheze", bazată pe „imperialism şi capitalism".

Cum se potriveşte oare această deviză cu acordul recent încheiat la Moscova, între U. R. S. S. şi Marea Britanie, când bolşevicii au considerat totdeauna Marea Britanie ca expresiunea cea mai caracteristică a statului imperialist şi capitalist?

Şi cum se potriveşte acelaş acord cu declaraţiile ce le-au făcut în timpul din urmă d-nii Churchill şi Eden, ci

(Continuare în pagina 2-a)

Bolşevicii au pierdut până acum 7182 avioane

Berlin, 15 (Rador). — Arma aeriană germană a distrus în mod simţitor şi în cursul zilei de 14 Iulie, în cursul luptelor aeriene, în care ea a avut supremaţia în aer, şi prin atacuri executate cu elan asupra aerodromurilor bolşevice, efectivele Sovietelor în avioane de toate categoriile.

In timp de 24 de ore, 72 de avioane bolşevice au fost doborîte şi 150 de avioane au fost distruse pe pământ.

In timp ce bolşevicii au pierdut în total 222 de avioane, au fost pierdute doar nouă avioane germane.

Numărul total al avioanelor sovietice distruse pe pământ sau doborîte, se ridică la 7182.

In corpul ziarului:
SUSPENDAREA EXECUTARII PEDEPSELOR PENTRU DELICTE PRONUNŢATE DE INSTANŢELE CIVILE ŞI MILITARE IMPOTRIVA MILITARILOR ACTIVI ŞI A CELOR CONCENTRAŢI

IN SPATELE FRONTULUI

Războiul modern impune din partea bărbăţie şi precauţiune, nu numai ostaşilor pe front, ci, datorită aviaţiei, şi celor din spatele frontului, populaţiei civile.

Afirmarea şi câştigarea drepturilor sfinte ale unui neam întreg nu se pot face fără eventuale pagube ori jertfe, dar în deobşte acestea sunt cu atât mai reduse, cu cât publicul dă deplină ascultare sfaturilor şi îndrumărilor pe cari autorităţile civile şi militare le-au dat în repetate rânduri.

Publicul românesc şi cel bucureştean în deosebi, dă dovadă de o bărbăţie reală în faţa eventualelor primejdii, dar adevărata bărbăţie trebue să aibă la bază prevederea, precauţiunea cea mai strictă.

Nu este nici un eroism în atitudinea celor ce îşi expun în mod zadarnic viaţa. Folositor şi lui şi semenilor este cel ce se îngrijeşte ca toate măsurile de precauţiune să fie luate din vreme, pentru ca efectele bombardamentelor inamice să fie înlăturate, ori imediat înăbuşite.

Artileria antiaeriană şi aviaţia, atât română cât şi germană, îşi fac cu prisosinţă datoria; trebue ca şi publicul să şi-o facă pe a lui.

Să ne gândim cu toţii la curajul cu care fraţii noştri de pe front luptă împotriva oştilor bolşevismului hrăpăreţ; să aşteptăm fără teamă, dar fără neglijenţe, loviturile ce s'ar încerca să ni se dea; tari pe credinţa în dreptatea cauzei noastre, să ne menţinem moralul la înălţimea imprejurărilor mari pe cari le trăim, fiind siguri că zorile senine ale victoriei, ale păcii, ale reintregirii, nu vor întârzia.

ESCADRILA CU 25+10 VICTORII

de comandor aviator rtg. AL. DEMETRESCU
corespondent de război al aviaţiei militare

Acesta este „scorul" la care a ajuns — deja faimoasă — escadrila 53!

Avioane doborite şi omologate: 25; avioane doborite în teritoriul amic şi inamic, dar încă neomologate: 10; pierderi: 0!

Fiecare din bravii acestei unităţi — dela comandant până la cel mai tânăr pilot — au cel puţin câte o victorie oficială! „Băeţii" — cari luptă într'un admirabil spirit de echipă, — formează un singur „tot", un singur suflet, un singur luptător! Formează: ESCADRILA!

Către această escadrilă, am pornit Duminica trecută, fără a şti altceva decât numele comandantului şi numărul victoriilor unităţii sale. Aveam chiar — oarecum — teama că voi da peste nişte „vânători" îmbătaţi de succese şi de cinstea unui comunicat — atitudine dealtfel firească la tinereţea lor — dar mărturisesc că m'am înşelat, iar timpul petrecut acolo, a însemnat pentru mine o adevărată desfătare.

Comandantul escadrilei — cpt. Georgescu Emil — brav cu două victorii şi una probabilă — m'a primit şi m'a introdus

(Continuare în pag. 2-a)

Escadrila 53, mai puţin Agarici şi Cantacuzino

Camarazii germani

COMUNICAT

In noaptea de 14/15 Iulie avioane inamice au aruncat asupra unui cartier din Bucureşti, numeroase bombe incendiare de calibru mic.

Majoritatea incendiilor provocate au fost imediat stinse de agenţi şi de public, datorită faptului că locuinţele lovite au fost prevăzute cu nisip.

Celelalte incendii au fost stinse până la ora 3 prin intervenţia promptă a pompierilor.

Sunt un mort şi un rănit de schije de proiectil, ambii dintre locuitorii cari în loc să se adăpostească, aşa cum este prevăzut în Ordonanţe, au preferat să privească la spectacolul tragerii artileriei noastre.

Un avion inamic a fost doborît şi echipajul făcut prizonier.

Cu prilejul acestui bombardament inamic s'a dovedit odată mai mult că locuinţele care nu au fost prevăzute cu nisip, sau au avut podul plin cu materiale, s'au aprins şi au scăpat nearse numai graţie intervenţiei imediate a pompierilor.

De aceea se invită din nou publicul, ca atât pentru salvarea avutului fiecăruia, cât şi în interesul tuturor, să se aprovizioneze cu nisip şi să cureţe podurile de orice material inflamabil.

Fără această precauţiune, orice bombă incendiară, care se stinge în câteva clipe dacă este acoperită cu nisip, poate provoca dezastrul unui întreg cartier dacă este lăsată să ardă câteva minute pe locul unde a căzut.

REZISTENŢA BOLŞEVICILOR A FOST PRETUTINDENI INFRÂNTĂ

Germanii inaintează spre Kiew

Berlin, 15 (Rador). — După ce au străpuns puternica linie Stalin, formaţiuni germane au continuat în ziua de 14 Iulie înaintarea spre Kiew.

Resturile armatelor bolşevice, bătute şi puse pe fugă între Jitomir şi Berdicev, întărite cu alte unităţi, au încercat să atace în grabă elementele cele mai înaintate germane, pătrunse înspre răsărit.

Deşi în acelaşi timp, puternice formaţiuni sovietice, încercuite mai la vest, făcuseră încercări desnădăjduite de a sparge strânsoarea, detaşamentele germane cu mult inferioare ca număr, au înfrânt după trei zile rezistenţa sovietică.

Trupele inamice, încercuite în sectorul dela vest de Berdicev, au fost fie nimicite fie capturate.

Pe toate flancurile rezistenţa inamicului a fost înfrântă.

Bolşevicii au suferit mari pierderi în oameni şi material de război.

TRATATUL PENTRU INCETAREA OSTILITĂŢILOR IN SIRIA

Vichy, 15 (Rador). — Iată, după un rezumat transmis de agenţia „HAVAS-OFI", principalele puncte ale acordului pentru incetarea ostilităţilor în Siria:

— forţele aliate vor ocupa teritoriile Siriei şi Libanului;

— forţele franceze vor fi concentrate în anumite puncte stabilite;

— până la repatriere, trupele franceze vor rămâne, cu cadre reduse, sub comandament francez;

— se vor da onorurile de război trupelor franceze, care se vor retrage cu armele lor, inclusiv tunurile, mitralierele, carele de luptă şi muniţiile;

— ofiţerii, subofiţerii şi soldaţii francezi sunt autorizaţi să-şi păstreze armele individuale; soldaţii nu vor păstra nicio muniţie; orice alt material de războiu va fi centralizat sub controlul autorităţilor britanice, care vor avea dreptul să-şi ia din aceste stocuri materialul pe care-l vor socoti necesar; restul materialului se va distruge de către francezi, sub control britanic;

— prizonierii luaţi dela forţele aliate vor fi eliberaţi imediat; prizonierii francezi vor fi eliberaţi când tot teritoriul sirian şi libanez va fi fost ocupat şi clauzele armistiţiului vor fi fost executate.

— fiecărui individ i se va lăsa libertatea de a alege dacă vrea să se alăture la cauza aliaţilor sau să fie repatriat;

— anumiţi funcţionari şi ofiţeri din servicii speciale vor rămâne în funcţiune, pentru a asigura continuitatea administraţiei, până ce vor putea fi înlocuiţi;

— autorităţile britanice sunt de acord ca repatrierea trupelor şi a supuşilor francezi să se facă cu vase de transport franceze;

— vor fi predate intacte administraţiile, serviciile publice, mijloacele de comunicaţie, instalaţiile porturilor, avioanelor şi instalaţiile aeronautice, cum şi stocurile de carburanţi;

— autorităţile militare britanice îşi rezervă dreptul de a lua în serviciul lor trupele speciale din Levant, pe măsură ce ele vor fi eliberate de autorităţile franceze;

— autorităţile britanice nu vor lua nicio măsură de pedepsire contra băştinaşilor sirieni şi libanezi cari au luat parte, cu titlu militar sau administrativ, la ostilităţile recente;

— executarea acestui acord va fi asigurată şi controlată de o comisiune compusă din trei reprezentanţi ai Angliei şi doi reprezentanţi ai guvernului francez din Vichy; sediul acestei comisiuni va fi la Beyrut;

— prezentul acord va fi redactat în limbile franceză şi engleză; în caz de dezacord, textul englez va fi hotărîtor.

PE PĂMÂNTUL BASARABIEI

Infanteria română inaintează